

18910
Ára 1000 korona. — Jugoszláviában 20 jug kor. — Amerikában 10 cent.

Budapest, január 6

(1.) 2919. szám

Ötvenhetedik évfolyam, 1924

BORSSZEM JANKÓ

SZERKESZTIK: MOLNÁR JENŐ és BÉR DEZSÓ

Előfizetési ár Magyarországon:
Negyedévre . . 11000 korona

Telefon: Szerkesztőség és kiadó-
hivatal 138-05

Megjelenik minden vasárnap

Szerkesztőség
és
kiadóhivatal
Teréz-körút 5

Három királyok

Bethlen. — Hiába visszük a legrszebb ajándékainkat, ha bombákkal keresztelik az útunkat . . .

A FARSANG-ÉBREDESE

Ujévre

Megint új évre, új robotra
Röpit a gyors idő robozva:
Vak szekeren futunk, futunk:
Isten tudja, hová jutunk?

Hoz-e valami jobbat végre,
Szelidebb csillagot az égre,
Kis jobb ruhát, kis szebb időt,
Álmat, életet szépítőt?

Gyújt-e kis lángot nagy hidegbe,
Szeregetet emberszívembe?
Tár-e öklökből tenyeret?
Ad munka mellé kenyeret?

Vagy ez is úgy tesz, mint a régi:
A sárba rúgja, ami égi,
Eltípor virágot, vigaszt
S burjánoztat útszéli gaszt?

Nem adja meg, amit ígére,
Éheztet kenyérre s ígére
S könyörtelen s ridegen
Zötyögtet sivar köveken?

Én nem tudom, — de félvé lélek
És vajmi keveset remélek.
A mi sorsunk megátkozott:
Minden év vitt, kevés hozott.

Örömet, áldást egy sem osztott,
Egy-egy reményből mind kifosztott.
Nemcsak új évek kellene,
De új szívek, új emberek.

(JAZIG)

Program- és pogromnyilatkozatok az új évre

Munkatársunknak sikerült illetékes helyeken bizonyos körkérdéseket e'helyezni és azokra a választ is megadni. Meginterjuváltunk több közéleti férfit. Kérdés: mi a programja az új esztendőre. Ime a válaszok:

Rakovszky Iván belügyér:

— Rend, konszolidáció és nyugalom. Ebben a három szóban benne van a programom. Rendet akarok tartani Zalaegerszegen, konszolidálni akarom az Ébredő Magyarok Egyesületét és nyugalmat akarok biztosítani az országos főkapitány részére. Mégis csak hallatlait, hogy a liberális lapok sohasem hagyják nyugton.

Eckhardt Tibor:

— Akasztófát akarok adni az összes bombavetőnek. Megérdemli minden olyan bombavető a kötelet, aki köténnek áll.

Wolff Károly:

— Nagyszabású programom van. A fővárosban ebben az évben megszüntetem a lakásinséget. Építetek. A vilány és a gáz árat leszállítom. A B-listát eltörlöm. A magas élelmiszerárakat letöröm. A hivatalokban szakembereket alkalmazok. Zilahy-Kiss Jenőt eleszámolom. Az uccákat nyáron locsoltatom... stb.

U. i. Ha megbukom a választáson, a választók baja. Majd meglátom, hogy Vázsonyi végre tudja-e haitani az én szén programomat...

Kiss Menyhért:

— Programom az új évre? Dolgozom egy új versesköteten. A legszebb versek már készen vannak bevé, csupán még a kiadó hiányzik. Mutatóul itt közlöm a „A megtért faivédő vallomása” című szonett első nyolc sorát:

Fürdik a holdvilág az ég tengerében,
Méláz a faivédő jogrend közelében,
Gumibot nyelére támaszkodva mondja:
Mért vertem be fejét elmezavaromba.

Édes Klebim, mindig javamat akartad,
Mért nem hallgatram meg liberális ajkad,
Elmennék én innen, itthagynám ezeket,
Akkor Heinrichékhez, de most már nem lehet.

Zsirkay János:

— Tűzrendészeti ügyekben akarok néhányszor fölszólalni. Mégis csak helytelen, hogy egyes liberálisok folyton játszanak a tűzzel. Ami azt illeti, én magamért mindig tűzbe teszem a kezemet.

Ruppert Rezső:

— Az új évben néhány rövid cikket szeretnék írni a Világba. Három-négy cikk megírásával eltelik ez az év is.

Hevesi Sándor:

— Először jön a 36-ik Szekszpír-ciklus, aztán 36-ik Ráczi Laci, végül egy Pekár-ciklus. Tervbe vettem egy Szász Károly-ciklust is. Előadatom Szász Károly összes színdarabjait. Az első bemutatót a kitűnő író centenáriumára tervezem.

Bárdos Artúr:

— Programomat csak a Beöthy programja után hozom a nyilvánosságra. Nagyjában közölhetem, hogy programom homlokegyenest ellenkezik az övével. Azt már most kijelentem, hogy a „Farkasok az éjszakában” című darabot nem látszuk a jövő újévig.

Kállay Tibor:

1. Behozom a tőzsdeadót.
2. Nem hozom be a tőzsdeadót.
3. Hozom a kö'csönt.
4. Hozomra hozom a kölcsönt.

Bölny Miklós, az ismert súly- és bombadobó:

— Meg akarom javítani a bombadobás rekordját. Remélem, hogy a mai rekordokat — országos rekord kilenc halott, negyven sebesült (az Erzsébetvárosi kör mitingjén), vidéki rekord két halott, 15 sebesült (Csongrádi A. C. versenye) — sikerül rövidesen megjavítanom. Hamarabb megjavítom én a rekordot, mint a kormány a közbiztonságot...
STELLA

A Söhrház-uccából

Aki ma bombát dob, holnap sürgösen lépjen ki!
A kilépés visszaható erővel bír.

Eckhardt s. k.,
az ÉME elnöke

Boldog egyiptomiak,

ők csak tíz csapást ismertek. Hegedüs Lóránttól és Kállay Tibortól megövtá őket az Ég.

Szilveszteri álom

Az asztalon francia pezsgő,
Selyem a szeptáré falán:
Gianaclis füstle táncol rezgő
Csárdást zengő hárok dalán.

Bolond mámor borul fölém,
Fülembe hét angyal dalol:
Fejem egy szépasszony ölében,
A szívem meg — ki tudja, hol?

Szajam kigyúl a csókok vágyán,
Kivirágzik varázsbotom
S huszonötévem selyemágyán,
Szilveszter-éjjel, álmodom.

Tíz év mulva, az emberélet-
Felén, térfikorom delén:
Kinek szíve csak mostan éled,
Szép lány, akkor jöjj maid elm.

E hitvány sárgómb lábaimnál,
Fejem az eget ver:
Számát, mely csókkal, dallal kínál,
Minden világrész ismeri.

Királynőknél hatalmasabbá
Koronáztak, te kis virág
S neked, ki szívem tetted rabbá,
Rabod lesz az egész világ.

Tíz év mulva... túl robotos, rossz,
Kezdőkoromnak évein:
Akkor emelkedj a daloshoz,
Virágom, akkor légy enyim!

Fölbredtem. A mámor elmúlt,
Eltűnt a pezsgő és selyem,
Hűségom virága elhullt:
Fái a szívem, fái a fejem.

JÁSZAY-HORVÁTH ELEMÉR

BOMBA UTÁN ÉME KÖVETKEZIK?

Beszélgetés a tőzsdén

— Na, mit szólsz hozzá, végre megértünk egy nem fekete pénteket.

— Mi? Neked ez nem volt fekete péntek?

— Na hallod, mikor így havazik!...

— Mondja csak, tényleg ismert festő ez a maga Piroska János kollégája?
— Csak annyit tudok róla, hogy most leplezték le a *Csongrádi csendélet* című művét.

Robbanó siker

Id. Hombár Mihály védőbeszédeiből

Tekintetes Kir. Törvényszék! Igaz ugyan, hogy védeceim, Piroska János, Sinkó, Bölönyi Sági és a többi csongrádi legények közös elhatározással bombát hajítottak az ottani Zsidó Nőegylet által rendezett bálba és két embert megöltek, számosat súlyosan megsebesítettek; mégis fölmentésüket kérem. Sőt: a magam részéről a csongrádi Zsidó Nőegylet ellen emelek vádat, még pedig gondatlanságból okozott kétrendbe'i emberölés és többrendbeli súlyos testisértés miatt. Mert ha a Zsidó Nőegylet nem rendez bál mulatságot, akkor — kérdezem én — hova dobták volna a bombát? Véleményem szerint itt van a kutyát eltemetve. Ismételten kérem tehát védeceim fölmentését.

Éppen erre várnak...

Kedves Borsszem Jankó, nem tetszik tudni, kérem, van-e trén az „Alföldi brigád”-nál, Mert ha igen, akkor én önként jelentkezem. Tisztelettel egy Dob-uccai.

BARANGOLÁS A SAJTÓ-DZSUNGELBEN

„Önérzetes lombok”

A „Gyógyszerészek Lapja” december 15-éről keltezett 31. száma „Karácsonyi Üzenet” című vezető cikkében a következőket írja:

„Sajnos, „a megélhetést biztosító fizetés az idők folyamán délilábos fogalomná vált s míg ehhez a fogalomhoz eljutottunk, ezalatt a kérélnthetetlen helyzet lenyesegette társadalmunk legyökerezett fájának *önérzertes lombjait*. Csúszpon maradt a fa, mert a magasba emelkedett ágakat a tomboló vihar kíméletlen brutalitással letördelte.”

Szívünk mélyén együtt érzünk a derék, fáradhatatlan patikusokkal, csak arra kérjük őket, figyelmeztessék cikkíró kollégájukat, hogy a „lombok”-hoz nem lehet az „önérzertes” jelzőt keverni. Vagy talán csak a *recipe* volt olvashatatlan, amelyet a nyomdába küldtek?

Boldog egyiptomiak,

ők csak tíz csapást ismertek. A villanyszámlával súlyosbított budapesti sötétségről fogalmuk sem volt.

Heccfalvy a bombagyártásról

A Nemveszi Hírnöknél, mely, miként a mesebeli sárkány, naponta egyszer kirohanásával egy pár zsidót fogvasztott el ebédre, Heccfalvy volt a főfaktor. Heccfalvynak hatalmas gyomra volt, nemcsak a jó enni- és innivalók befogadására, hanem a zsidók fölfalására is. Miként a trójai falónak, olyan tágas volt a gyomra, avval a kis küönbséggel, hogy ő nem trójai, hanem zsidófaló volt. Mikor Heccfalvy este beírt a szerkesztőségbe, első dolga volt, hogy a tintatartót az orrához vitte és hosszan szagolgatta. Ebben a tintatartóban tudniillik zsidóvér volt, melyet a felelősen munkatársak és a felelős szerkesztő gyűjtöttek össze részére előző este a szíriai koponyákból és hajlott orrokból. Ez a szagolgatás az ihlet kedvéért kellett. Azután az íróasztalával szemközt a falon függő nyomtatott táblára tévedt a szeme, melyen kövér betűkkel e kérdés állt: „Mi lesz a zsidókkal?” Mikor Heccfalvy odanézett, ellepte a düh és ezt mormolgatta: „Csak a fejét, hogy meg ne sántuljon!”

Csodálatosképpen, mikor így ült az íróasztalánál és mesterségesen izgatta magát, egyszerre csak széles mosoly jelent meg az arcán, jó kedvre derült azon, hogy íme, ő milyen könnyen tud dühös lenni a zsidókra és milyen kevés fáradságba kerül neki a zsidók belébe mászni.

Most a telefon következett, amelyen keresztül nap-nap után a különböző atrocitások hírei érkeztek füleibe. A telefonkagylóban tüzes tapló volt elrejtve, amely szintén tüzelte őt a zsidók elleni harcra. E pillanatban tudatták vele telefonon, hogy a csongrádi robbanásnál csak egy zsidót sikerült eltenni láb alól, ami Heccfalvyt a szokottnál is dühösebbé tette. Bele-mártotta a tollát a zsidóvérral teli tintatartóba és vörös betűkkel kezdte írni a vezércikket. A cím ez volt: „Többtermelést a bombagyártás terén!” A cikkben szerző kifejti, hogy hazánk fejlődő iparát, a bombagyártást, a zsidók teljesen tönkre akarják tenni avval, hogy minduntalan nekimennek a bombáknak, odadörzsölik a hátukat, csak azért, hogy a szegény bombakészítőknél anyagi károkat okozzanak. Persze a gyanútlan bomba ilyenkor fölrobban és nagy kárt okoz a szegény bombagyárosoknak. Már többször előfordult, hogy a zsidók hozzátartozói nem térítették meg a fölrobbant bomba árát, pedig egy ilyen bomba ma százezrekbe kerül, a drága puskapor, gyújtóanyag árát be kellene hajtani azokon, akik felelőtlenül dörzsölnének a bombákhoz... Persze a zsidólapok megint kórusban fognak bögni hogy esik a korona, tönkremegy az ország, nem kapunk kölcsönt... Ez pedig mind azért van, mert egyetlen fejlődésre képes iparágunkat, a bombagyártást, nem veszi kezébe az állam. Olyan kormány kellene, amely a bombagyártás terén a többtermelést mozdítaná elő, hogy meglenne ennek a szerencsétlen országnak a napi betevő gyújtózzsinória...

CARÁMY

Tözsde itanács

Addig nyújtózkodjál, ame lig a fedezeted ér.

Ártatlan földrajzi kérdés

— Vajjon messze van-e Csongrádtól Kecskemét?

Az új szobalány

Az úr. — Juci, aztán figyelmeztetem... ha rosszul fogja magát viselni, a feleségemtől egy pár nyaklevest kap, tőlem pedig — egy pár lakkcipőt.

Retten beszélnek

(Igen, ketten beszélnek. A poéta és a siber. Az egyik szőke, a másik barna. Hogy ki melyik, azt a párbeszédből könnyű kitalálni.)

A BARNÁ. — Folyton esik.

A SZŐKE. — És ez úgy elkiseríti magát? Látszik, hogy nincs érzéke a stiláris dolgok iránt. Én például határozottan élvezem ezt a lucspucos időt. Ulaint mégis ki kéne engedni.

— Miért?

— Ez a lucspucos idő éppen neki való. Tudja kérem, ez a köd, ez a körvonalakat csupán sejtető, misztikus félhomály... mennyi költsézet, istenem!... Miattam eshet reggelig...

— Nem az esőről beszélek. A papírok esnek.

— És aztán? Nyúton almája is esett. Ez csak a Föld vonzóerejéről tesz tanúságot... A nehézkedés törvénye a'ol a papír sem vonhatja ki magát.

— Flóra is esett.

— De nem az én szememben. Flóra maga a gyöngédség, a bái, Flóra az én szerelmem. Imádom őt.

— Mindenemet befektettem.

— Válogassa meg a szavait. Flóra megközelíthetetlen... Lovagias kötelességem védeni őt.

— F'órában mindenki csalódott.

— Én nem. És elhiheti, olyan tisztelettel nyújtom feléje a kezem...

— Flóra után?

— Igen.

— Megőrült? Hiszen a Flóra éppen ma esett harminc százalékkal...

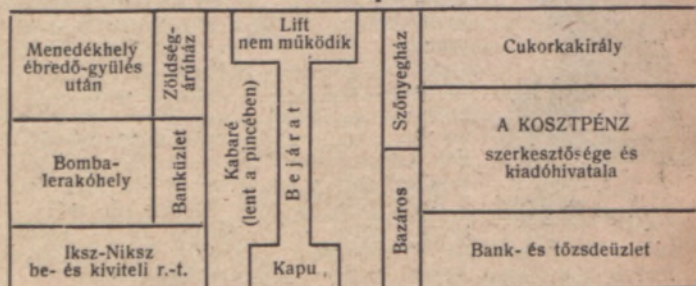
— Pfüj. Micsoda prózai lélek maga. F'óra-részvényekre gondol Flóra helyett... Menjen, egészen kiábrándulok magából. Kérem, ne rontsa a hangulatot. Éppen ma este van randevum Flórával... A boldogság, ami átfúti a szívemet, még csak a gondolatára is, hogy ve'e leszek... Az élet mégis csak gyönyörű...

— Az élet egy vacak.

— Pardon. Távozom. Pedig bevallhatom, azért kerestem föl, hogy egy kis ihletet merítsek magából. De már itt sem vagyok. Alászolgája, poéta úr. Magától sem olvasok több verset. (Otthagynia.)

ÁLY

Modern lépcsőház

— Frontzélesség: 2 1/2 lépés. —

Kedves Borsszem Jankó!

A Duna beígyott. Vajjon cézás akar ez lenni? Tisztelettel egy szabadkirályválasztó.

SAS EDE,

aki sértetlenül került ki a „Menyasszonyháború“-ból.

Ruczaháti Tarjagoss Illés pohárköszöntője

URRAM, URRAM! Nagyságos és méltóságos wolfenau und lipicai WOLFF KÁROLY feőmufti urram, úgvis mint Ritter von Kráickurzus, úgvis mint állandóan felszinen forgó politikai vezérférfiuh, úgvis mint néhai udvarnagyi exlex-feőitélőmester, momentán pedig exlex öndeziagnált miniszterprezident kontra és rekontra, de úgvis, mint a konjunktura forgószelével beröpült városatya, seőt ez atyák keresztattya és feőmandarinja, azonkívül úgvis, mint nemzetgyűlési fajképviselő, aki a budai fajspszbiürgerek képét viselled tölledtelhető nagy képpel, továbbad úgvis mint a görögnevényesült keresztény gazdasággy párt póttartalékos vezérhelyettese és csakugyan úgvis, mint a kakaóbombonyár mint (zsidó-)fogyasztási szövetkezet feőrészvényese, valamint a gumifajpolitikát üzö brigádok és seregletek brigadérossa és díszbálványa, summa summárum: a rehacihó Atyamestere, — szállok az Urrhoz!

Eőssy fajmagyar tradicihóm és nevemhez méltón, mint vén Tarjagoss, nem a fölkellő, hanem lealkonyuló Napod éife'én, a 12-ik órában kukurékolok ódát Tehozzád, oh nagy kukuruc! Ugyan úgy rémlik, mintha már beőlcseődnél beőlcsen esókolt volna homlokon Árpád apánk eős szelleme, rehad parancsolván: „Károll fiam, Teh, Utolsó. Téged jelöllek ki arra, hogy úira foglald el a Hont a destruktív betolakodók karmaiból.“ S amikor közférfiúvá fölcseperedtél és állami lipicai fehér fajmének által vont ekvipázsonon végigdefilliroztál leigázott faj- és hitsorsosaid nyomortanyáin, rögvest arra ébredtél, hogy uralomra törj, E törésben és törtetésben a destruktívokat is letörted, seőt törőted a választói listákról is.

Egy csapásra és csapásként uralogtál szeretett Feővárosunk fölött s annak vezérkarában sikerült kurzus-vezérkari széked keményen tartani. Seőt, az üzemetek is kiragadtad a

rombolók kezéből és saját üzelméiddé virágoztattad föl azokat, mell dicstetteid úgy ragyogtak és vibráltak, miként az Egyesült Villany, úgy robogott föl a tarifára, mint az Egyesített Közúti és gázolt, miként a Gáz, melynek kontóiban púszt és rekordot teremtettél, oh nagy Teremtő!

E pár konstruktív alkotásod is elég a sok közül arra, hogy az adófizető polgárok táborát — akiket a titkos inkvizitori szellem adósrófok és illetékesavarok kínzó és nyúzó szerszámaival majdnem agyonnyomorított — egy csapásra megmentetted a csőd hullámaiból s az új esztendőben ez alanyok és fogyasztók nap-nap után *átko*... szorúzzák tar homlokod. S most, amikor az új választás sötét föllegei tornyosulnak s a prolongációs taktikát konok kormánykóbak kontreminállja, ne dőlj azért kardodba, oh nemes Néptríbum, mert most jön a jobb kor és az a bizonyos konszolidáció és ewrewk béke, amelyet protekciós díszkriptád egyeduralomra berendezett bensőjében fogsz befejezni, az emberi kor legvégső határán!

Addig is az inficihált politikától megcsömörödhölve s a boldog jövő várandós állapotában kocsikázzál Elysium kertiében, ahova hozsannázva zengem Tenéked: B. U. É. K., mell kabablisztikus memento lebegien előtted ez új szököévbén, vagyis: Bobula! Ulain! ÉME! Kampóskereszt! Gondold meg hát és igyál, a Kurzus örökké nem áll! Vivát! Ex! — seőt: Ex-lex!

Boldog egyiptomiak,

ők csak tíz csapást ismertek. De hogy stabil pénz mellett négy-szeres-ötszörös lehet a drágaság, arról nem is álmodtak.

A takarékos főváros

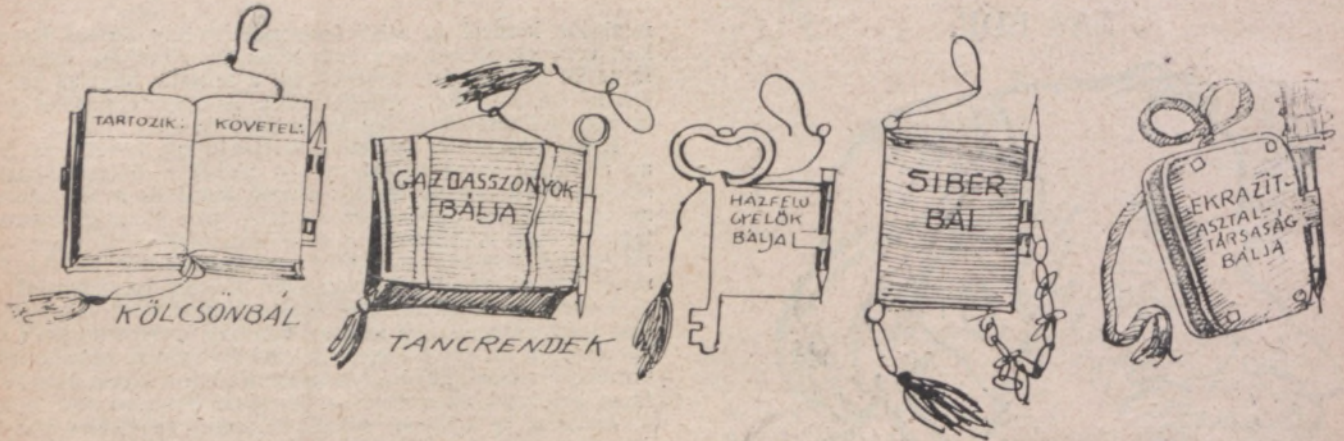
Ennek a mi telhetetlen közönségünknek nincs belátása. Folyton szídják a fővárost, hogy nem elég takarékos. Micsoda beszéd! Lám, a hófuvarozásnál is megtakarít négy betűt és a hófuvarozásból ily módon hófúvás lesz és ezzel a maradékkal ingyen hordatja el a havat.

Jogos kívánság

Nagy Emi igazságügyminiszter azt mondta, hogy a tárcát köti javaslata tető alá hozásához. Mint szakkörökben hírlik, az igazságügyminiszter kívánsága teljesen jogos, mert a javaslatának tényleg nincsen teteje.

- A feleségem mindenáron bá'ba akar menni.
- Hadd menjen!
- Igen de bombamerényllettől fél.
- Akkor vegyél neki bombamentes estélyi ruhát Holzer-nél.

Egy kis séma és antiséma

az ország egyik legvirágzóbb iparágának: a bombamerényletnek kezeléséhez

Tehát mondjuk: legközelebb Mucsán robban a bomba. Mindenki megrémül nem is annyira Mucsán, ahol egyesek *feüket vesztvén*, már nem rémüldöznek, mások *szabadlábukat vesztvén*, még kevésbé rémüldöznek. Hanem: Budapes'ten, a hatóságok körében, a különböző pártkörökben és szerkesztőségeken általános az iedelem. Honnét jött a bomba? Kik a közvetlen tettesek, kik a főbújtók? Mit mondjon Gömbös? mit a „Szózat”? mit a miniszterelnök? mit a belügyminiszter? mit Rassay? mit a „Világ”? mit a rendőrség? mit az „Egyenlőség”? stb.

Egy kis *kézikönyvet* akarunk az alább következőkben a miniszterek, pártok, újságok, hatóságok részére adni. *Mindenki gondosan vágja ki a lapból* és tegye a noteszébe, hogy adott alkalommal (alkalom rendszerint adódik) megtalálja benne a kellő útbaigazítást. Garantáljuk, hogy a jövőben mindenki már az első pillanatban tudni fogja, mit kell mondanía és cselekednie.

I. FEJEZET (Semleges)

Bethlen István gróf teendője: nem tesz semmit. Rendszerint úgvis külföldön jár, amikor a bombák robbannak. Ha pedig itthon van, még kevésbé kell cselekednie vagy beszélnie. Egy okos miniszterelnök nem csinál semmit ha egy bomba robban. Mert mire csinálna valamit, már a második bomba robban. Sosem volt jó az a nagy sietség!

Rakovszky Iván belügyminiszter teendője: gyorsan kikeresni azt a pár tucat beszédet, amit a bombamerénylők „kérelhetetlen üldözéséről”, a „tökéletes vagyon- és személybiztonság helyreállításáról” mondott. Legjobb, ha rövid kivonatot készített ezekből a beszédekből. (Kivonatot leggyorsabban és legmegbízhatóbban *Nádossy* országos főkapitány szállít.)

A rendőrség: nyilatkozik. Az első napon két hasábon. A második napon: letartóztatások. A harmadik napon: a letartóztatottak részben való szabadonbocsátása. A negyedik, ötödik stb. napon: nyilatkozik. A tizenötödik napon: a még letartóztatva voltak szabadonbocsátása. Azután: szünet. Azután: da capo, t. i. a legközelebbi bombamerényletnél.

II. FEJEZET (pro)

Gömbös Gyula teendője: gyorsan és energikusan elítélni a merényletet, azután még gyorsabban és még energikusabban intézkedni hogy a „Szózat” és „A Nép” kellőképpen kommentálja az eseményt.

A *Szózat* és *A Nép* cikke: „Üdörrel fordulunk el a véres cse'ekedettől, amelyet meggondolatlan, zavaros fejű emberek követtek el. Mindig mondtottuk: nem lehet gyilkossággal, gumbottal és kézigránáttal elintézni a zsidókérdést. A zsidóság mérges kelevény a magyar faj testén. Ezt az elődsi hadat okvetlenül el kell távolítani. Mi szegényen, éhezve és fázza tűrjük a meggazdagodott zsidók vad tobzódását, ronda csámcsogását, autóik surranását, bundáik suhogását. Az elkeseredés

érthető, az izgatottság általános. Mi nem vállalunk közösséget a merénylőkkel. A zsidó fajt ki kell pusztítani. Magunk is követeljük, hogy a tettesek vegyék el méltó büntetésüket. A zsidó fajt ki kell pusztítani. Ha másképpen nem, a legszigorúbb rendszabályokat léptesse életbe a kormány a bombavetők ellen, nehogy ránk, tisztalelkű és még tisztább kezű fajvédőkre essen árnyék. Mert a nyomorult destruktív sajtó ránk akarja kenni megint az értelmi szerzőséget. Micsoda alávalóság! Utolsó izenetünk: A zsidó fajt ki kell pusztítani.”

III. FEJEZET (kontra)

Rassay Károly: nyilatkozik. „A liberális ellenzék nem tűri tovább a tömeggyilkosságot. Statáriumot követelünk!” (A legközelebbi bombamerényletnél fordított sorrendben lehet mondaní a változatosság kedvéért. Különben azt mondaná a kormány: ezt már hallottuk.)

A Világ hejzete nagyon nehéz. Ezredszer kell írnia ugyanerről a témáról és újat kell mondanía. Hát lehet itt újat mondaní?

Az *Egyenlőség* szerepe aránylag a legkönnyebb: az áldozatok rendszerint zsidók lévén, kártérítési pórt indít ismeretlen (?) tettesek ellen a lap előfizetőinek rendszeres apasztása miatt.

Már Rassay is?...

Rassay Károly statáriumot követel a bombamerénylők és egyéb gazemberek ellen. Hm! Ha jól emé'kszünk, *Friedrich Pista* leplezte le a parlamentben azokat a statáriumos időkben halálra ítélt és fölakasztott fiatalembereket, akik Nyugatmagyarországon „ke'tek föl”. És ezek után *Rassay*nak statárium kell? Véleményem szerint tartsunk ki a jó öreg *Csemegi Károly* mellett, akinek az uccáiába úgvis bekerültek a csongrádi bombavetők. (Hogy el ne felejtjük: a *Csemegi Károly*-ucca felől hajtották a bombát a bálterembe.)

— Furcsa idöket élünk! *Csongrádon Pirosga* suhintóival gyujtanak, pedig az egész ország a *Pyros*-suhintóval akar oltani.

A libától a Libanonig

- Ejnye, de drága ez a liba!
- Nem én tehetek róla, nagysága, hanem az a kegyetlen béke, az a Trianon . . .
- Jó, hogy még messzibbre nem megy vissza és azt nem mondja, hogy a Libanon.

SI-VONTATÁS
A BUDAI HEGYEK BEN

Reb Menachem Cziczeszbeiszter válogatott átkozódásai

— Oz ébredő oroságoknak ledjen mondva olejan esztendő, omiljent meg-érdemelnek!

— Ledjen o te hojodon lángyod olejan ártoton, mint o különféle bombameréngylelek miatt szobodon bucsótott edjének!

— Ledjél te nadjon mexorulva és Hunyadi János-víz heljett külljön teneked várni o kölföldi külesünre!

— Nyogtasson meg oz o todat, hodj o sérölésedet nem ekrazit okozott, honem kakaóbombá!

— O Kállay pénzdjminiszter oroságra ledjen bizvo o te mogánháztortásod edjensülja!

— Ebben o rettentő hidegben edjedül o vásárcsarnoki árák tütsenek be neked!

— Oddig ledjél ye saksopán szegény ember, omig bessz von o tüzsdén!

Piroska és a farkas

ismert meséje a csongrádi bombamerénylet után remélhetőleg nem az eredeti mintájára ismétlődik meg. Ezúttal talán elmarad a nagyhatalmú vadász, aki fölvész a farkas hasát és kiszabadítja — *Piroska* János urat.

Jancsi véleménye

— Papa, úgy-e gazdag ember a Pista bácsi?
— Miből gondolod, fiacskám?
— Abból, hogy ilyen drága postatarifa mellett levelezőtagja lehet az Akadémiának.

NACCSÁGA!

ÉN CSAK

"MÁTRA"

SZAPPANNAL MOSOK

A befagyott kézirat

(Lapzárta előtt félórával beállítok a szerkesztőségbe. A szerkesztőm rám néz. Ajkamra fagy a szó. Drámai pillanat.)

Ö. — Beszéljen.

ÉN. — De hát hogyan is kezdjem? Mit mondjak? Miféle jégvirágnyelven ecseteljem azt a kétségbeesést, ami most keblemben dúl. Tizenhét fok a nulla alatt...

Ö. — És aztán?

ÉN. — És aztán? Kérem, hát nem disznóság, hogy már az idő is ráadta a fejét a tőzsdére? Igaz, az idő pénz és ha pénz, mért ne játszana? Igaz, De a kutyafáját, mért játszik pont most, amikor bessz van? Azért zuhan úgy a nulla alá. Oda-haza a tintatartómban befagyott a tinta.

Ö. — Irjon ceruzával.

ÉN. — A grafit is befagyott. Kettes számú írónom olyan kemény lett, hogy vágja a papírost.

Ö. — Kapott elég témát. Mit irt meg belőle?

Ö. — Hát először is...

Ö. — Mi van a csongrádi négyessel?

ÉN. — Befagyott.

Ö. — Mi van az olcsó ruhaakcióval?

ÉN. — Befagyott.

Ö. — Mi van az uzsorabírósággal?

ÉN. — Befagyott.

Ö. — Mi van a búzaár esésével?

ÉN. — Befagyott.

Ö. — Mi van az újévi ajándékkal?

ÉN. — Befagyott.

Ö. — Mi van Kunapé álmával?

ÉN. — Befagyott.

Ö. — Mi van az ígért amnesztiával?

ÉN. — Befagyott.

Ö. — Mi van az emigráció kérdésével?

ÉN. — Befagyott.

Ö. — Mi van a konszolidációval?

ÉN. — Befagyott.

Ö. — Mi van Fedák hangjával?

ÉN. — Befagyott.

Ö. — Mi van a tőzsdén a „Jég“-gel?

ÉN. — Befagyott.

Ö. — Mi van az Ébredők fölözlatásával?

ÉN. — Befagyott.

Ö. — Az ördögbe is. Mi van a krokival? Hol a kézirat?

ÉN (jéggé dermedve): Be-fa-gyott.

D

OVOMALTINE

A
MINONNADI
ÉLET IZGALMÁBAN
KIMERÜLT, FÁRADT SZEDVEZET
ERŐSÍTŐJE

Ujévi versike

Itt az újév, új, új, új.
 Vajlon mit hoz, újul?
 Lesz-e bor, békesség, búza —
 S ki az újévet kihúzza?
 Mit várhatunk: besszt vagy hosszt?
 Jó üzlet lesz még a koszt?
 Bomba úr lesz vajlon, kít a
 Fériének hív Atro Zita?
 Mennyit kóstál majd egy ordó
 S istenség lesz még a hordó?
 Wolff lesz úr a városházán,
 Vagy tán egy szelidebb — bárány?
 Jóba lesz-e Zichy Wolffal,
 A jobb- és a féljobb oldal?
 Jóba lesz-e Bethlen s Eckhardt,
 Vagy egymásra ütnek egy nárt?
 Felel-e a felelőtlen?
 Marad ifiak fele nőtlen?
 Lészen-e még nagyságos úr,
 Ha mindenki följebb nyomul?
 Szökő lévén, lesz-e bőven
 Szökés az üesztendőben?
 Föloszlik-e majd az ÉME,
 Vagy marad a jogrend réme?
 Parlamentben berekednek?
 Egyetemen verekednek?
 Stagnáló korona mellett
 Mindenki vígan emelhet?
 ...Csupa kérdés előtt állasz. —
 Olyikban bent van a válasz.
 A többivel vári, te dőre,
 Mindent megtudsz — esztendőre.

Jégpályán

— Bandi, nézze csak, hogyan köröz az az úr! — szól korcsolyázás közben egy bakfis az udvarlójának.

Az ifjú tőzsdés, aki hallja a megjegyzést, majdnem hasravágódik rémületében.

— Köröz? — riad föl magában. — Jó Isten, hát már rájöttek?...

Destruktív töprengés

— Vajlon mi folyt az „Alföldi brigád”-nál: sorozás vagy sörözés?

Kubista kávéházban

— Pincér! Miért lármáznak odabent annyira az expreszionista író urak?

— Semmi, kérem. Csak egy kis rögeszmecekerét folytatnak.

Kedves Borsszem Jankó!

A vendéglőben két társaság összevész. Különféle szelidebb sértések után egyik odavágja a másiknak:

— Pimasz zsidó!

— Zsidó az öregapád! — vág vissza fölháborodva a másik. Majd rezignátan teszi hozzá:

— Egyébként az enyém is.

A Kis honleány

— Aztán hogy tudtad ezt a bűnt elkövetni, édes lányom? ...
 — Hát kérem, főtisztelendő úr, a Jóska mindig azt mondta, addig nem lesz boldog ez az ország, amíg nem lesznek itt más állapotok.

Kedves Borsszem Jankó!

Érdekes! Minduntalan azt olvasom, hogy itt ébredő szellem van. Nem igaz. Hiszen ha itt szellem volna, nem ébrednének annyit.

Boldog egyiptomiak,

ők csak tíz csapást ismertek. A budapesti tőzsdéről halvány sejtelmük sem volt.

Kedves Borsszem Jankó!

Hazugság, hogy a felelőtlen bombagyárosok nem isszák meg semminek a levét. Hát a szőlő meg az árpa, az semmi?... Tisztelettel egy velük egyivású falvédő.

Püspöki uradalmi központi iroda
 Budapest V. Zrínyi-u. 7.
 Magyar palackosborkülönlegességek.

Telefon: 75-96 és 9636

Vajszívű Richárd házassága

Vajszívű Richárd a röcsöge-csajági agglégény-klub elnöke volt. Egyébként falusi jegyző. Róla akarom elregélni ezt a mélabús történetet.

A név a jellem tükré lévén, nem volt az a hosszúlejárátú kölcsön, amit meg tudott volna tagadni. Csak egy irányban volt kérélhetetlen. Nem hitt a szerelmi házasságok lehetőségében s váltig fogadkozott, hogy negyvenéves legénységétől csak igen drága áron fog megválni. És ebben a tekintetben gyakorlatilag is túltett a legridegebb üzletemberen. Nála az eladó lányokkal való ismeretség a telekkönyvi kivonatnál kezdődött. Így emlékeztem reá vissza még évek múltán is, mikor már rég áttettem domiciliumomat a röcsöge-csajági nagyvendéglőből a dörgicse-alkálbeli gazdakör fehérabroszos terítkei mellé.

Egy zimankós, zord téli estén azután a fővárosban láttam évek múltán viszont. A „Csak szorosan” nagymozgó előtt to-pogott. Látszott, hogy vár valakit.

— Gyere, kisérj el, a harmadik sarkon van dolgom. — szoltam neki, tudván, hogy ily csekély szívességet nem tudhat tőlem megtagadni. De Richárd tagadólag rázta a fejét:

— Nem lehet, öregem. Várom a feleségemet.

— Hát mégis?... És remélem...

— Emlékszel, úgy-e, Betyár Gazsira, a volt röcsöge-csajági segédjegyzőre. Jóképű, mokány gyerek volt, cimborá, bajtárs, asszonyok kegyence. Egyszer, mikor hosszabb szabadságom alatt helyettesített és nem akadt, aki a kezére nézett volna, bevitték Gazsít az ügyészségre. Pótoltam volna magaméból a hiányt, de hát már elkéstem vele. Letelt a két év, amit Gazsira sóztak, amikor egy akácillatos nyári estén cséza gördül az ablakom alá s fölhangzik a Gazsi szava: „Nótárius uram, gyere-rünk lánynezőbe.” És már pakolt, vitt magával Akaratos pusztára. Utközben elmondta, hogy bájos a lány, százholdas a birtok. Éppen hozzám illik. De tiz hold a százból az övé, Gazsié, gügyü-dijba, azon a tiz holdon akar új életet kezdeni. Vonzott a száz hold, meghódított a lány. Nem dicsekszem, szép asszony a feleségem... De csak az esküvő után tudtam meg, hogy a betáblázások leszámításával kerek tiz hold marad rám tehermentesen. Az a tiz hold a gügyü díja. Nem pörösködhettem, Gazsának új életet kell kezdenie, nekem megvan a röcsöge-csajági állásom. Hanem a feleségem csodanő. Különben mindjárt itt lesz. Ugy látom, már jön ki a közönség. Tudod, én nem szeretem az ilyen mozikomédiákat. A Gazsi is velünk van, a feleségem úgy ragaszkodik hozzá. Hálás neki, hogy ilyen jó férjet szerzett neki — s itt büszkén a mellére vágott.

És csakugyan, a „Csak szorosan” kapuján ekkor egy magas, elegáns fiatal hölgy lépett ki a Betyár Gazsi karjára simulva. A fiaja kissé kuszált volt, az arca kipirult, ruháján is mintha nyitva lett volna egy kapocs.

Vajszívű Richárd önérzetesen mutatta be:

— A feleségem!

NIMRÓD

HÓCIPO SÁRCIPÓ KAPHATÓ
JAVITHATÓ
NEUMANN GÉZA, Nagymező-u. 44

Ahol Joórend van...

Kedves Borsszem Jankó! Nem csoda, ha a csongrádi bombamerénylőket nemcsak kinyomozták, de el is fogták. Az ottani csendőrség vezetőjét *Joórend* Gyulának hívják. Hja, ott jó rend van! Tisztelettel *egy régen megrendült jogrendi*.

Ujévi töprengés

— Vajjon jó kezdődhet-e az új év, mikor mindjárt az első nap annyiba került a b. u. é. k.?

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Kéziratokat és rajzokat nem küld vissza a szerkesztőség.

A *Borsszem Jankó* jelen számát szerdán, január 2-án zártuk le. — **Fribor.** Versnek nem vers, szatírának nem elég ötletes. A kíséző levél sokkal ügyesebb. — **K—fy.** A jövő számban. — **Leander.** Teljességgel nem nekünk való, Talán ha más témával próbálkoznék. — **lime.** Egyet fölhasználtunk. — **Egri lány.** Valamennyiből egészleges, tiszta hangulat árad. Egyelőre ez az egyetlen, de nem kicsinyelhető értékük. A művészi kifejezés eszközei még fogyatékosak, de — úgy látszik — idővel rendelkezni fog velük. — **Csongrád.** Honnét tudhatjuk azt mi, hogy az a Pirokka nem volt-e valamikor Vöröske? — **K. E.** A két sütetben több mazsolaszem találtkozott, mint régebben. Bár mostanság meglehetősen csempészik a mazsolát, azzal az elismeréssel is szolgálhatunk, hogy az ön mazsolái — legálisak. — **N. J.** Ön csodálkozik rajta, hogy „eltűnt” és körözött emberek nyugodtan ülnek a lakásukon. Mások azon csodálkoznak, hogy — ha nem is egészen nyugtalanul — a börtönben ülnek. — **Vidéki.** Hozzá vagyunk szokva, hogy az ú. n. budapesti társaság nyomdafestéket nem tűrő viccei bizonyos idő múlva az ország különböző részeiből mint vadon-tújí helyi szellemességek kerülnek föl hozzánk. Amiket ön leírt, azokon még a hossz idején pironkodtak a férfiak és kacagtak a „jobb” nők. — **Sz. Gy.** Tessék csak odaküldeni és ránk hivatkozni. — **G. J.** Nincs új mondanivalója. Versben nem elég a szabotosság. — **V. N.** Mikulás-témával már nem jöhetünk. A szövegben van ötlet. — *Több levélről a jövő számban.*

Szerkesztik: Molnár Jenő és Bér Dezső

A szerkesztésért felelős: Molnár Jenő

Kiadótulajdonos: Borsszem Jankó lapkiadó r.-t.

Igazgató: Szekeres Rudolf

KÖZGAZDASÁG

A Magyar Erdőbirtokosok Fartékesítő r.-t. részvényei legutóbb kerültek a budapesti tőzsdén a Stux Gyula és Hugó bankház által bevezetésre. A részvénytársaságnak mintegy

300.000 kat. holdon van termelési és termeltetési joga. Telepei Budapesten, Győrött, Szekesfehérváron, Nagykanizsán és Pápan vannak. A részvénytársaság elnöke Esterházy Pál gróf (rédei).

Mint értesülünk, az ezüst- és aranybevéltáson kívül brilliánsszerbevéltás is eszközölhető, IV., Vármege-utca 7. Brilliánsbevéltás 10—12-ig. Pénztári órák aranyra és ezüstre 9—5-ig.

ELŐFIZETEK ÖNNEK a BORSSZEM JANKÓ-ra

negyedévre 80.000 korona névértékű elhasznált magyar bélyeg beküldése ellenében. **JÁSZAI BORISKA** bélyegkereskedés Budapest, IV., Kossuth Lajos-ucca 6.

Ezüst evőkészletek

Budapesti, IV. ker.,

Múzeum-ház 17.

Képrejtvény

A megfejtők között tizennégy jutalmat sorsolunk ki. Sorsolásunkban csak lapunk előfizetői vehetnek részt. Jutalmaink a következők:

1. 10 üveg Szent István duplamalátásör, a Polgári Serfőzde gyártmánya (házhoz szállítva),

2. egy nagy doboz „Oceán” cukrozott gyümölcs,

3. egy doboz

4. egy nagy doboz „Virág”-féle desszert,

5. két darab „Mátra”-szinszappan,

6. egy üveg „Lysiform”.

7. egy üveg Egma-likőr,

8. egy Sphinx-„BI-OZONE”-készlet (egy üveg szájvíz, egy doboz kettős francia fogpor, egy tégely fogpaszta),

9. egy darab P. Márkus Emilia arcápoló szappan,

10. egy nagy üveg ZoZó kölni víz,

11. egy doboz „UHU” kávépótlék.

12. két pár Berson-gumisarkok (férfiaknak és nőknek),

13. egy nagy palack RAPIDOL folyékony témtisztító szer,

14. a Borsszem Jankó egy évfolyama (1917—1922. évekből).

Fővárosi nyerteseinket iölkérjük, hogy a nyereányutalványért, illetve a jutalomért kiadóhivatalunkban jelentkezzenek. Vidéki nyerteseink posta útján kapják meg a nyereánytárgyat.

A Borsszem Jankó 2918. (52.) számában közölt képrejtvény helyes megfejtése:

Karácsony

A multheti számunkban megjelent talány helyes megfejtését 138-an küldték be. Nyertések: 1. Dr. Leichtmann József (Budapest, V., Vilmos császár-út 10), akinek tíz üveg Polgári Serfőzdei Szent István duplamalátásört; 2. Bleuer Ottóné (Budapest, IV., Régi posta-u. 5), akinek egy nagy doboz „Oceán” cukrozott gyümölcsöt; 3. Csulla Etel (Budapest, I., Mészáros-u. 64), akinek egy doboz „Ovomaltine” tápszert; 4. Hoffmann Mariska (Budapest, VI., Révay-u. 18), akinek egy nagy doboz „Virág”-féle desszertet; 5. Glück Bella (Gödöllő), akinek két darab „Mátra”-szinszappant; 6. Haas Dávid (Budapest, VII., Dembinszky-u. 8), akinek egy üveg „Lysiform”-ot; 7. Klein Sándorné (Budapest, VII., Kazinczy-u. 10), akinek egy üveg „EGMA”-likört; 8. Szondy László (Budapest, VII., Almássy-tér 18), akinek egy Sphinx-„BI-OZONE”-készletet; 9.

Steiner Sándor (Nyiregyháza), akinek egy darab P. Márkus Emilia-szappant; 10. Bauer Sándorné (Budapest, VIII., Orczy-út 15), akinek egy nagy üveg ZoZó kölni vizet; 11. Rönner Gizella (Vác), akinek egy doboz „Uhu” kávépótléket; 12. Dr. Szöllössy Lajos (Budapest, VI., Gr. Zichy Jenő-u. 3), akinek két pár Berson-gumisarkot; 13. Kohn Gyula (Nagytétény, Duna-u. 12), akinek egy nagy palack „RAPIDOL” folyékony témtisztító szert; 14. Kereskedelmi Kör (Törökszentmiklós), amelynek a Borsszem Jankó egy évfolyamát küldi a kiadóhivatal.

Kapható minden jobb cukorka-

és csemegekereskedésben.

VIRÁG OSZKÁR

CUKORKA- ÉS CSOKOLÁDÉ-ÁRÚGYÁR R.-T.
BUDAPEST, VII., NEFELEJTS-ÚCCA 12.

ÚJBÓL KAPHATÓ

RAPIDOL

legjobb folyékony tisztítóeser. — Valamennyi fém számára

Magyar Rapidel b. t. Budapest, VII., Hársfa-utca 57.
Telefon: József 139-33.

Legolcsóbb szórakozás!

A BORSSZEM JANKÓ

híres régi évfolyamait megrendelhetők a kiadóhivatalban és a Kultura könyvkereskedésében, Budapest, VI., Teréz-körút 5. szám.

Az 1917. évi. 25000 kor.

1918.	25000	kor.
1919.	25000	kor.
1920.	25000	kor.
1921.	25000	kor.
1922.	25000	kor.

Brilliansokat, gyöngyöket, régiséget bárkinél drágábban vesz Székely Emil ékszerüzlete, Budapest, Király-u. 51. (Teréz-templommal szemben.)
Cimre tessék figyelni. Telefon: József 105-35.

Saját gyártmányú nyakkendő-újdonságok, férfi fehéreműek, kalapok stb. Uri divatárak

NYAKKENDŐHÁZ

IV., Kígyó-ucca 5 (Klotild-palota)

Nyakkendők viszontelárusítóknak is

— Együttal búcsúzom is, Ilonka. Megyek nyaralni.
 — Nyaralni?... Most?... És ugyan hová?
 — Még ezt is kérdezheti? — Szibériába.

Hó- és sár-cipő-

különlegességek
 a legolcsóbban

Sport- és Gummiárúházban

VII., Király-ucca 39

Szakszerű
 javítások

József 128-21

Művészies képkeretek

Kézimunkák szakszerű keretezése

Váradi Bélánál, Budapest, Andrásy-út 43.

Szakorvosi rendelő

vér- és nemi betegek részére.

Ezüst Salvarian-oltás!

Rendelés egész nap.

Rákóczi-út 32, I. em. I, a Rókus-kórházzal szemben.

Ingtatlanok, gyárak, irodák, üzlet-
 helyiségek, lakások, albérleti szobák
kaphatók

HUSZÁR A. adás-vétel iroda, V., Zrínyi-ucca 1.
 Telefon: 81-08. (Gresham-palota)

EGMA

LIKÖR-KÜLÖNLEGESSÉGEK GYÁRA

KÖRIS-UTCA 18-20. SZ.

VÁROSI LERAKAT

EISNER-DROGERIA

JÓZSEF FŐHERCEG KAMARAI SZÁLLÍTÓJA.

ANDRÁSSY-UT 37.

TELEFON: 85-24.